

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΠΡΟΕΞΑΡΧΕΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΙΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΜΠΟΥΡΓΚ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

Τήν Πέμπτην, 24^{ην} Νοεμβρίου / 7^{ην} Δεκεμβρίου 2017, ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλος προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας, τῆς τελεσθείσης εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐν ᾧ παρεκκλήσιον τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης εἰς τήν πόλιν Αἰκατερίνμπουργκ ἐπί τῆ μνήμῃ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, συμφώνως πρός τό ἡμερολόγιον τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ὁ Μακαριώτατος προεξῆρξε τῆς θ. Λειτουργίας ταύτης τῇ προσκλήσει τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ. Κυρίλλου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αἰκατερίνμπουργκ κ. Κυρίλλου, συλλειτουργούντων αὐτῶ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου Σεβασμιωτάτου κ. Κυρίλλου, ἄλλων Μητροπολιτῶν τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, τοῦ Μητροπολίτου Ταμπῶφ κ. Τύχωνος συνοδοῦ τοῦ Μακαριωτάτου, ἄλλων Ἀρχιερέων καί πλειάδος Ἱερομονάχων καί Πρεσβυτέρων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, ψαλλούσης κατανυκτικῶς Βυζαντινῆς χορωδίας μοναζουσῶν καί εἰς τήν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, μετέχοντος πυκάζοντος ἐκκλησιάσματος, ἐπιμόνως, ἀκινήτως καί ἀθορύβως ἱσταμένου καί καί ἐν κατανύξει προσευχομένου.

Μετά τήν θ. Λειτουργίαν ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε διά τῆς διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Αἰδέσιμοι Συλλειτουργοί Πρεσβύτεροι καί Διάκονοι,

Λαέ τοῦ Θεοῦ ἡγιασμένε,

Εὐρισκόμενοι ὡς προσκυνηταί εἰς τήν πόλιν τῆς ἀθλοφόρου ἁγίας Αἰκατερίνης, προσκεκλημένοι ὑπό τοῦ εὐλαβεστάτου ποιμενάρχου ὑμῶν, τόν ὁποῖον ἐκ βάθους καρδίας εὐχαριστοῦμεν διά τήν τιμητικὴν πρόσκλησιν πρός τήν Ἡμετέραν μετριότητα, ὅπως συνορτάσωμεν μετά τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου τήν μνήμην τῆς πολιούχου ὑμῶν Ἁγίας, μεταφέρομεν ἐκ τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ τό Εὐαγγέλιον τοῦ ἐν τῇ ταπεινῇ φάτνῃ τῆς Βηθλεέμ Ἐνανθρωπήσαντος Κυρίου, διά τήν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐπιδαψιλεύοντες πρός πάντας ὑμᾶς τήν ζείδωρον χάριν τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου, ἐξ οἷ καταυγάζεται ἅπανα ἡ κτίσις, ἥτοι «ὁ οὐρανός τε καί ἡ γῆ καί τά καταχθόνια», ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός τῆς Ἀναστάσεως.

Πανηγυρίζοντες σήμερον τήν μνήμην τῆς μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Αἰκατερίνης, ἥτις περιεστράπτει ὡς ἄλλον νοητόν οὐράνιον σέλας τὰς φωτοειδεῖς μαρμαρυγὰς τῶν μαρτύρων, ἐξαιρέτως εἰς ταύτην τήν ἐσχατιάν τῆς γῆς, ἀναπέμπομεν ὀφειλετικῶς ἐγκωμιαστικούς ὕμνους πρός τήν προστάτιδα τῆς πόλεως ὑμῶν. Ἐπαινοῦμεν τοὺς ἄθλους αὐτῆς τῆς πανσόφου γυναικός, τῆς σεμνῆς καί περιδεξίου νύμφης τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἀπλανοῦς ὁδηγητρίας «εἰς τήν στενὴν καί τεθλιμμένην ὁδόν, τήν ἀπάγουσαν ὅμως εἰς τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ», εἰς ἣν πορεύονται

«άγαλλομένω ποδί» πάντες οί φιλομάρτυρες πιστοί.

Ίκετεύομεν αὐτήν ὑπταίαις χερσί καί ἐκτεταμένη τῇ καρδίᾳ, ὅπως παραμείνη ἑσαεὶ ἢ ἀκαταμάχητος συνοδοιπόρος καί ὑπερασπιστής πάντων τῶν δούλων τοῦ θεοῦ ἔναντι τῶν ποικίλων δολίων πειρατηρίων τοῦ μισοκάλου ἐχθροῦ.

Εὐχαριστοῦμεν αὐτήν ἀπό καρδίας ἡμῶν, διότι εἶναι ταχυτάτη πρέσβις πρὸς τόν Πανάγαθον θεόν διά πάντα πιστόν ἐπικαλούμενον τήν βοήθειαν αὐτῆς, ἰδίως δι' ἐκείνους, οἵτινες αἴρουν προθύμως τόν σταυρόν τοῦ μαρτυρίου τῆς συνειδήσεως.

Ἡ Ἁγία γνωρίζει, ἐξ ἰδίας ἐμπειρίας, τόν πόνον τοῦ μαρτυρίου, ἀλλά παραλλήλως γνωρίζει καί τόν δοξασμόν τῶν ἀγίων. Οὗτοι ὑπέφερον μικρόν εἰς ταύτην τήν πρόσκαιρον ζωὴν καί ἀπέλαβον αἰωνίως τόν στέφανον τῆς ἀτελευτήτου μακαριότητος, συγκροτοῦντες ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ δεδοξαμένου Χριστοῦ, εἰς ὃν τελεσιουργεῖται ἡ ἐπουράνιος λειτουργία, τούς ὑμνητικούς χορούς τῶν δικαίων. Ἡ Ἁγία ἐμπράκτως ἀπηνήθη ἑαυτήν καί ἤρε τόν σταυρόν καί ἠκολούθησε τόν Χριστόν, θεωρήσασα πολύ μικρά εἰς πνευματικὴν ἀξίαν τό σωματικόν κάλλος, τήν ἐγκόσμιον σοφίαν, τά πλούτη καί ὅλα ὅσα χαρίσματα ἐπροικοδότησε εἰς αὐτήν τό ἔλεος τοῦ θεοῦ. Ταῦτα πάντα ἐξέλαβε ὡς «σκύβαλα», διό καί περιεφρόνησεν αὐτά, «διά νά κερδίση τόν Χριστόν». Ἐπέδειξε γενναῖον φρόνημα, καθὼς προστάσσει ὁ σοφός Παροιμιστής περὶ τῆς ἀνδρείας γυναικός, καί ὑπέμεινε καρτερικῶς τά βάσανα, τά ὅποια ἡ δολιότης τῶν θυτῶν ἐμηχανεύθη. Οὕτως, ἀνεδείχθη ὑπό τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ αἰώνιον πρότυπον διά πάντα χριστιανόν.

Ἡ μεγαλομάρτυς Αἰκατερίνη εἶναι μία οἰκουμενική ἁγία. Τιμᾶται εἰς τήν Ἀνατολήν καί εἰς τήν Δύσιν, εἰς γηγενεῖς Ὀρθοδόξους λαούς καί εἰς ἐκείνους τῆς ἱεραποστολῆς, εἰς ἐνορίας καί εἰς μοναστικά σκηνώματα. Ἐξαιρέτως τιμᾶται εἰς τήν Ἐκκλησίαν τῆς γενετείας αὐτῆς, ἦτοι εἰς τό δευτερόθρονον Πατριαρχεῖον τῆς Ἀλεξανδρείας, καθὼς καί εἰς τό θεοβάδιστον ὄρος Σινᾶ, τό ὅποιον ἐπὶ σειράν αἰώνων ἀνήκει εἰς τήν δικαιοδοσίαν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. Τιμᾶται ἐπίσης, καί εἰς τήν ἀχανῆ γῆν τῆς Ρωσσίας καί τῶν ἄλλων σλαβικῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, εἰς τόν εὐλογημένον ἐλληνόφωνον Ὀρθόδοξον κόσμον, κατ' ἐξοχήν εἰς πάντα ναόν καί εἰς πᾶσαν μονήν, ἀφιερωμένων εἰς τό ὄνομα αὐτῆς. Ἡ εὐσέβεια τοῦ Ὀρθοδόξου λαοῦ ἀνέδειξε τήν μνήμην τῆς Μεγαλομάρτυρος καί ἔθεσεν αὐτήν εἰς περίοπτον ἑορτολογικὴν θέσιν, ἰδίως διά τῆς συνδέσεως αὐτῆς μετὰ τῆς ἑορτῆς τῆς ἀποδόσεως τῶν Εἰσοδίων τῆς θεοτόκου.

Εἶναι μαρτυρημένον εἰς τά ἀγιολογικά κείμενα, τά ἱστοροῦντα τόν Βίον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης, ὅτι ἡ Κυρία θεοτόκος ἔδωσεν εἰς αὐτήν, κατ' ἐντολήν τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, «τό δακτυλίδιον τῆς μνηστείας» μετ' Αὐτοῦ. Οὕτως ἡ θεοτόκος κατέστη ἡ νυμφαγωγός τῆς Ἁγίας πρὸς τήν τελείαν ἀγάπην μετὰ τοῦ τελείου ἀνδρός, τουτέστιν τοῦ θεανθρώπου Χριστοῦ. Ὅπως διδάσκει ὁ σοφώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς, ἀλλά καί ὁ ἐπόμενος τούτῳ πολυγραφώτατος Ἁγιορείτης πατήρ ἅγιος Νικόδημος, ἡ θεοτόκος εἶναι τό τελειότερον πλάσμα, τό ὅποιον ἐγεννήθη ποτέ εἰς τόν κόσμον. Ὅλη ἡ κτίσις ἐδημιουργήθη διά νά γεννηθῆ ἡ θεοτόκος, ἦτοι ἡ γυνή ἡ ὁποία θά ἠδύνατο νά φέρῃ, λόγω τῆς καθαρότητός της, εἰς τήν μήτραν αὐτῆς καί νά γαλουχήσῃ τόν τέλειον θεόν. Ὁ θεός Λόγος ἐνηθρώπησε διά νά γίνῃ ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων καί ἐπομένως κοινωνητός ὑπό τῶν ἀνθρώπων. Ἡ ἔνωσις, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Χριστοῦ, τοῦ κτιστοῦ καί τοῦ ἀκτίστου, κατέστη διά πάντα ἄνθρωπον ἢ κλίμαξ ἢ μετάγουσα εἰς κοινωνίαν μετὰ τοῦ θεοῦ. Τοῦτο εἶναι τό προεπινοούμενον σχέδιον τοῦ θεοῦ,

καθώς αναφέρει ο Άγιος Μάξιμος ο Όμολογητής. Ο Θεός Λόγος ἐνηθρόπησε οὐχί μόνον διά νά λυτρώσῃ τό ἀνθρώπινον γένος ἐκ τῆς ἀμαρτίας καί τῆς φθορᾶς, ἀλλά καί διά νά δώσῃ τήν δυνατότητα πλήρους κοινωνίας μετ' Αὐτοῦ, τήν ὁποίαν βεβαίως ἐπιτυγχάνουν ὅσοι μετὰ προθυμίας πορεύονται τήν ὁδόν τοῦ μαρτυρίου τῆς συνειδήσεως καί τοῦ αἵματος. Μετ' αὐτῆς τῆς τελείας γυναικός, τῆς θεοτόκου, συνεδέθη ἡ τιμωμένη σήμερον ἁγία Αἰκατερίνη. Ἀμφότεραι παρευρίσκονται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὡς μεσίτριαι μετὰ παρρησίας. Τοιαύτην ἰσχυρὴν προστάτιν τῆς πόλεως ὑμῶν ἔχετε, διό πρέπει νά αἰσθάνεσθε πλήρη πνευματικὴν καί σωματικὴν ἀσφάλειαν.

Ἡ ἁγία Αἰκατερίνη διεκρίθη διά τήν ὑψηλὴν κοσμικὴν σοφίαν καί διά τήν μεγάλην ὑπομονὴν εἰς τὰ εἰδεχθῆ βάσανα τοῦ μαρτυρίου. Εἰς τήν ἐποχὴν ἡμῶν, κατὰ τήν ὁποίαν διακηρύσσεται καί προβάλλεται ἡ ἐκκοσμικευμένη κοινωνία, εἰς ἣν δυστυχῶς πρυτανεύουν ἀρχαί ξένοι πρὸς τήν χριστιανικὴν διδασκαλίαν, τό φρόνημα τῆς Ἀγίας εἶναι δι' ὅλους ἡμᾶς φωτεινὸς φάρος. Ὅπως ἔχει ἐπισημανθῆ ὀρθῶς ὑπὸ τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Σύνοδου τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τῆς συγκληθείσης κατὰ τό παρελθόν ἔτος εἰς τήν Κρήτην: «Κατὰ τοὺς χρόνους τούτους τῆς ἐκκοσμικεύσεως, ἰδιαιτέρως προβάλλει ἡ ἀνάγκη ὅπως ἐξαρθῆ ἡ σημασία τῆς ἀγιότητος τοῦ βίου, ἐν ὧσιν τῆς πνευματικῆς κρίσεως, ἡ ὁποία χαρακτηρίζει τὸν σύγχρονον πολιτισμόν... Ἡ Ὁρθόδοξος παράδοσις, διαμορφωθεῖσα διά τῆς βιώσεως ἐν τῇ πράξει τῶν χριστιανικῶν ἀληθειῶν, εἶναι φορέυς πνευματικότητος καί ἀσκητικοῦ ἠθους, τό ὁποῖον δέον νά ἐξαρθῆ καί προβληθῆ ὅλως ἰδιαιτέρως κατὰ τήν ἐποχὴν ἡμῶν».

Ἐπομένως ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι ὀφείλομεν ἐν ἐνότητι νά μαρτυρήσωμεν, ὅση δύναμις, τό Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, γινόμενοι οὕτω πως «τό φῶς τοῦ κόσμου» καί «τό ἄλας τῆς γῆς». Εἶναι ἐξόχως σημαντικόν ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι νά κατανοήσουν ὅτι ἀφετηρία διά τὸν ἐπανευαγγελισμόν εἶναι ἡ ἔμπρακτος μαρτυρία Χριστοῦ, βεβαίως ἐν ἐνότητι καί μετὰ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς ἐκκλησιαστικούς θεσμούς, πρωτίστως τοῦ Συνοδικοῦ.

Προτρέπομεν, λοιπόν, ὑμᾶς τοὺς ἀγαπητοὺς ἐν Κυρίῳ ἀδελφούς, ὅπως ἀγαπήσωμεν τὸν Χριστόν κατὰ τό παράδειγμα τῆς Ἀγίας, ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καί ἀγωνισθῶμεν πάσῃ δυνάμει, ὥστε νά διακηρύξωμεν τήν πίστιν ἡμῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη. Οὕτως ἡ Ὁρθοδοξία θά καταστῆ καί πάλιν ἡ βεβαία ἐλπίς τοῦ κόσμου.

Ἡ χάρις τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ εἶη μετὰ πάντων ὑμῶν!

Κατὰ τὸν χρόνον τῆς προσφωνήσεως ταύτης, ὁ Μητροπολίτης Αἰκατερίνεμπουργκ κ. Κύριλλος προσέφερεν εἰς τὸν Μακαριώτατον σέτ Πατριαρχικῶν ἐγκολπίων, ὁ δέ Μακαριώτατος προσέφερεν εἰς τὸν Μητροπολίτην Κύριλλον εἰκόνα τῆς Γεννήσεως τῆς θεοτόκου, φιλντισένιον σταυρόν εὐλογίας καί σέτ Ἀρχιερατικῶν ἐγκολπίων, ἀκολούθως δέ προσεκύνησε τό λείψανον τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης.

Μετὰ τήν θείαν Λειτουργίαν ἔλαβε χώραν λιτανεία διά μέσου τῆς πόλεως .

Τήν μεσημβρίαν, ὁ Κυρβερνήτης τῆς πόλεως παρέθεσε γεῦμα εἰς τὸν Μακαριώτατον εἰς τό Κυβερνητικόν Μέγαρον, ἔνθα ὁ Μακαριώτατος ἐπέδωκεν αὐτῷ ἀντίγραφον τοῦ εὐρεθέντος σταυροῦ τοῦ ἀρχιτέκτονος Κάλφα Κομνηνοῦ τοῦ Μυτιληναίου κατὰ τήν πρόσφατον ἀνακαίνισιν τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου.

Τό ἑσπέρας ὁ Μακαριώτατος παρηκολούθησε πολιτιστικὴν παραδοσιακὴν συναυλίαν

ὑπό τόν Διευθύνοντα διακεκριμένον πιανίσταν κ. Ἀλεξέϊ Λιουμπίμωφ.

Τήν Παρασκευήν, 25^η / Νοεμβρίου- 8^η Δεκεμβρίου 2017, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλος τῇ συνοδείᾳ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου Σεβασμιωτάτου Αἰκατερίνμπουργκ κ. Κυρίλλου ἐπεσκέφθη τόν ὑπόγειον ἀκριβῆ τόπον τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Τσάρου τῆς Ρωσίας Νικολάου καί τῆς οἰκογενείας του. Ἐπί τοῦ τόπου τούτου ἔχει ἀνεγερθῆ περικαλλῆς Ναός ἀφιερωμένος εἰς τοὺς Ρώσους Ὁρθοδόξους Νεομάρτυρας, διαρκοῦντων τῶν χρόνων τῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως καί ἐπικρατείας. Ἐνταῦθα ἡ Πατριαρχική συνοδεία ἔψαλε τό ἀπολυτίκιον «Οἱ μάρτυρές Σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος ἐπεσκέφθη τόν ἱστορικόν καί λίαν καταναυκτικόν μικρόν ναόν τοῦ Τιμίου ἐνδόξου Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Οὗτος ὁ Ναός περέμεινε ὁ μόνος ἀνοικτός ναός τῆς πόλεως Αἰκατερίνεμπουργκ, τῶν ἄλλων ναῶν αὐτῆς κλεισθέντων ὑπό τῆς Ὀκτωβριανῆς κυβερνήσεως, φιλοξενῶν τήν λατρείαν κατά τὰς ἑορτάς, τὰς τελετάς τῶν γάμων, κηδειῶν καί ἄλλων μυστηρίων καί ὅλας τὰς θρησκευτικὰς ἀνάγκας τοῦ ἐνός καί ἡμίσεος ἑκατομμυρίου κατοίκων τῆς πόλεως.

Μετά ταῦτα ὁ Μακαριώτατος τῇ προσκλήσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ὠμίλησε εἰς Σύναξιν τῶν Ἱερέων τῆς Μητροπόλεως καί διδασκάλων, μοναχῶν, μοναζουσῶν καί κατηχητῶν. Εἰς τήν Σύναξιν ταύτην ὁ Μακαριώτατος μετέφερε τήν εὐλογίαν τοῦ εἰς τό Σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ ἐκ τῆς ἀειπαρθένου σαρκί τεχθέντος καί ἐκ τοῦ Παναγίου Τάφου ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἰδιαιτέρως ὑπεγράμμισε τήν διά μέσου τῶν αἰώνων συνεχιζομένην ἀποστολήν τῆς Ἐκκλησίας: ἐδραζομένης ἐπί τῶν λόγων τοῦ Κυρίου: «Ἐγώ εἶμι τό φῶς τοῦ κόσμου, ὑμεῖς ἔστε τό ἄλας τῆς γῆς». Ἐπίσης ὑπεγράμμισε τήν σημασίαν τῶν ἑορτασμῶν τῆς 100ετηρίδος διά τήν Ρωσικήν Ἐκκλησίαν καί ὅλας τὰς Ἐκκλησίας, λόγω τῶν διωγμῶν καί θλίψεων, ἐκ τῶν ὁποίων αὕτη ἐξῆλθε νικήτρια μέ πρῶτον μάρτυρα τόν ὁμολογητήν Πατριάρχην Μόσχας Τύχωνα. Ἐπεσήμανε τήν ἀναγέννησιν εἰς τήν Ρωσίαν καί τήν Ἐκκλησίαν αὐτῆς χάρις εἰς δύο ἡγετικές προσωπικότητας, τόν Πρόεδρον Πούτιν καί τόν Πατριάρχην Κύριλλον καί χάρις εἰς τήν συνεργασίαν Ἐκκλησίας καί πολιτείας. Ὁ Πρόεδρος Πούτιν τάσσεται ὑπέρ τῶν Εὐαγγελικῶν ἀρχῶν καί ἀξιῶν ἔναντι τῶν ὑπό τῆς Παγκοσμιοποιήσεως προβαλλομένων φιλελευθέρων ἀρχῶν καί ἀξιῶν, αἱ ὁποῖαι καταστρατηγοῦν τόν θεσμόν τῆς οἰκογενείας, τῆς ἐθνικῆς ταυτότητος καί τῆς βιολογικῆς ὀντότητος τῶν ἀνθρώπων. Οἱ Ἱερεῖς, οἱ Κυρηναῖοι τῶν Ἐπισκόπων συνιστᾶται νά στρέφουν τήν προσοχήν αὐτῶν πρός τήν νεολαίαν.

Εἰς τήν συνάφειαν τῆς Συνάξεως ταύτης, ὁ Μητροπολίτης Κύριλλος ἀπένειμε τό παράσημον τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ εἰς Ἱερεῖς διακριθέντας διά τό ποιμαντικόν καί ἐφημεριακόν αὐτῶν ἔργον.

Τέλος, ὁ Μακαριώτατος ἐπεσκέφθη τήν ἱστορικήν ἱεράν Γυναικείαν Μονήν τῆς Θεοτόκου Νοβοτιχβίνσκυ καί τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου Νιέφσκυ, ἀριθμοῦσαν 150 μοναχάς. Ὁ Ναός τῆς Μονῆς ταύτης εἶναι παμμεγέθης καί περικαλλέστατος, βυζαντινός εἰς τήν δομήν καί τήν Ἁγιογραφίαν, ἔχων φωτοδότησιν ἐκ κανδηλῶν καί οὐχί ἠλεκτρισμόν. Εἰς τοῦτον θαυμάζει τις τό κάλλος τοῦ ναοῦ ὡς ἀντανάκλασιν τοῦ κάλλους τοῦ οὐρανίου στερεώματος.

Εἰς ταύτην αἱ μοναχαί διατηροῦν ἀγιογραφικόν καί μεταφραστικόν οἶκον, μεταφράζουσαι βιβλία ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς, ὡς τό Πηδάλιον καί ἄλλα. Ἐν αὐτῇ αἱ

μοναχάι ὑπεδέχθησαν τόν Μακαριώτατον καί τήν συνοδείαν Αὐτοῦ εἰς συγκινητικήν ὑποδοχήν, ψάλλουσαι χορωδιακῶς Βυζαντινῶ τῷ ὕφει καί εἰς τήν Ἑλληνικήν γλῶσσαν τό «Ἄγνή Παρθένε Δέσποινα» τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου καί τό «Εἰς πολλά ἔτη».

Ὁ Μακαριώτατος ὁμιλῶν ἀνεφέρθη εἰς τόν παρόντα κτίτορα τοῦ Ναοῦ κ. Ἰγκόρ Ἀλτούσκιν καί εἰς τήν χορηγίαν αὐτοῦ ἀνοικοδομήσεως τῆς Πατριαρχικῆς αἰθούσης καί τῆς ἐν Κύπρῳ Ἐξαρχίας τοῦ Παναγίου Τάφου.

Ὁ Μακαριώτατος προσφέρειν εἰς τάς μοναχάς φιλντισένιον σταυρόν, αὗται δέ προσέφεραν εἰς Αὐτόν χρυσοκέντητον «ἄερα» τῶν ἁγίων σκευῶν καί πλήρη κεντητήν Πατριαρχικήν στολήν.

Τήν εἰς τόν Ναόν ὑποδοχήν ἠκολούθησε μεσημβρινή τράπεζα ὑπό τῆς Μονῆς.

Ἐν τέλει, τῇ συνοδείᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αἰκατερίνεμπουργκ κ. Κυρίλλου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τύχωνος καί τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Θεοφάνους, ὁ Μακαριώτατος ἐπεβιβάσθη ἐκ τοῦ ἀεροδρομίου Αἰκατερίνεμπουργκ εἰς ἀεροσκάφος, τό ὁποῖον ἀσφαλῶς σύν Θεῷ προσεγείωσεν Αὐτόν εἰς Τέλ Ἀβίβ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

```
ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"  
returns="included" maximum_entity_count="500"]
```

http://youtu.be/08c_GLRvFy4

<http://youtu.be/XhSZNJcryPc>